

Винахід відноситься до бджільництва і має за мету підвищення ефективності звільнення бджіл від кліщів Варроа.

Відомі способи боротьби з варроатозом ґрунтуються на відокремленні кліщів від бджіл і знищенні кліщів. Основною усіх методів боротьби є те, що бджола витримує, а кліщ не витримує екстремальні умови, які створюються у вулику чи у пристрої до вулика. Недоліком згаданих методів боротьби є те, що всі вони не загострюють увагу бджоли на присутність кліща у сім'ї. При цьому використовується багато хімічних, не екологічно-чистих речовин, або ж це досить трудомісткі процеси.

Відомий спосіб боротьби з варроатозом включає введення у вулик на дно акарицидного препарату, а саме: суміші ефірного масла з жиром. Під дією ефірних масел бджоли активізуються, а кліщі виходять з під черевних сегментів бджіл і мігрують в сторону масел. При цьому бджоли активно себе очищають, скидаючи зі свого тіла кліщів, що рухаються і падають на дно, прилипають до жиру і гинуть. Недоліком цього способу є дороговизна ефірних масел і недостатня його ефективність.

Мета винаходу - підвищення ефективності боротьби з варроатозом бджіл. Поставлена мета досягається тим, що замість ефірного масла і жиру використовуються дешеві екологічно чисті речовини, наприклад, такі як хрін, часник та цибуля і крім цього для поміщення стороннім запахом кліща використовується, наприклад, літнє дизельне пальне.

Спосіб боротьби з варроатозом включає використання прильоткового пристрою, заправленого подрібненим хроном, часником чи цибулею, в якому створюються екстремальні умови для бджіл і кліщів. Підкормлена цукровим сиропом, на відварі перцю чи полину бджола проходить через цей пристрій на вихід. Різкий запах, наприклад хрону, збуджує бджолу і знімає кліща з неї.

Кліщ падає через сіткову перегородку пристрою на дно застелене, зволоженою в літнє дизельне пальне, тканиною і помічається цим запахом. Через деякий час запах хрону значно вивітрюється і помічений соляркою кліщ прямує з нашого пристрою у гніздо. Вранці виймаємо пристрій з вулика і сторонній запах знаходиться тільки на кліщі. Це і спонукає бджолу на самовинос кліща як сміття.

Пристрій для дресування бджоли на самовинос кліща з вулика являє собою "шкатулку", яка виготовлена з фанери і дерева чи іншого матеріалу, нижня частина якої являє собою прямокутник, який з обох сторін довший за довжину льотка на ширину двох бокових планок. Бокові планки мають виріз у верхній частині висотою 12 мм. Три бокові планки розміщені по краях dna нижньої частини "шкатулки", а четверта змійшена всередину, утворюючи тамбур.

Дно "шкатулки" застилається поліетиленом, фольгою чи іншим непромокаючим матеріалом і тканиною (фіг. 3, поз. 1), зволоженою літнім дизельним пальним. На тканину встановлюється на певній висоті жолобок (фіг. 3, поз. 2) по периметру з металу чи іншого матеріалу, який заповнюється на 70-90% подрібненим хроном, чи часником, чи цибулею. Все це прикривається металевою чи пластмасовою, сіткою (фіг. 2, поз. 3) з таким розміром вічка, щоб не затримувати різкого запаху речовини з жолобка і щоб бджола не могла видалити цю речовину з нього.

Три сторони верхньої частини пристрою, які розміщені по боках і протилежної сторони від льотка, мають більший розмір відносно нижньої частини на 12 мм плюс товщина планки по краях.

Бокові планки верхньої частини по висоті повинні перекивати бокові планки нижньої частини на 2-4 мм і не досягати dna вулика не менше ніж на 12 мм.

Верхня і нижня частини "шкатулки" фіксуються в такому положенні, щоб не порушити цілісності тамбуру і розміри зазорів в 12 мм по периметру. Також необхідно витримувати розмір в 12 мм між площиною сітки і верхньої частиною пристрою.

Пристрій застосовується після відходу зимової бджоли при повному заповненні рамок барвистим розплодом при установці першої і наступуючих рамок з личинкою вощини для оновлення гнізда і для формування розплідної частини гнізда.

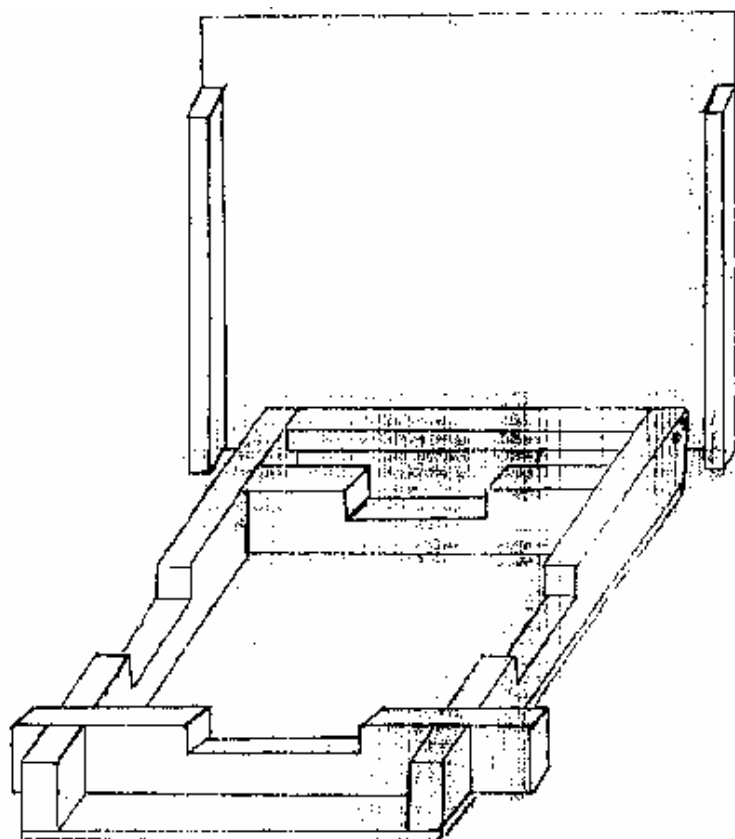
Перед установкою пристрою готуємо цукровий сироп на відварі перцю або полину для підкормки бджіл.

Тепер готуємо наш прильотковий пристрій до роботи. Дно "шкатулки" застилаємо поліетиленом чи фольгою і на неї кладемо зволожену в дизельному літньому пальному тонку тканину. За 1 годину до заходу сонця (по календарю) знімаємо кришку вулика і утеплювач. Заповнюємо жолобок пристрою свіжоподрібненим хроном, чи часником, чи цибулею. Якщо висота підрамкового простору вулика дозволяє розмістити пристрій проти льотка, то він розміщується з таким розрахунком, щоб тамбур був проти льотка, а якщо ні (підрамковий простір низький), то гніздо змійуємо в протилежну. від льотка сторону на розмір пристрою.

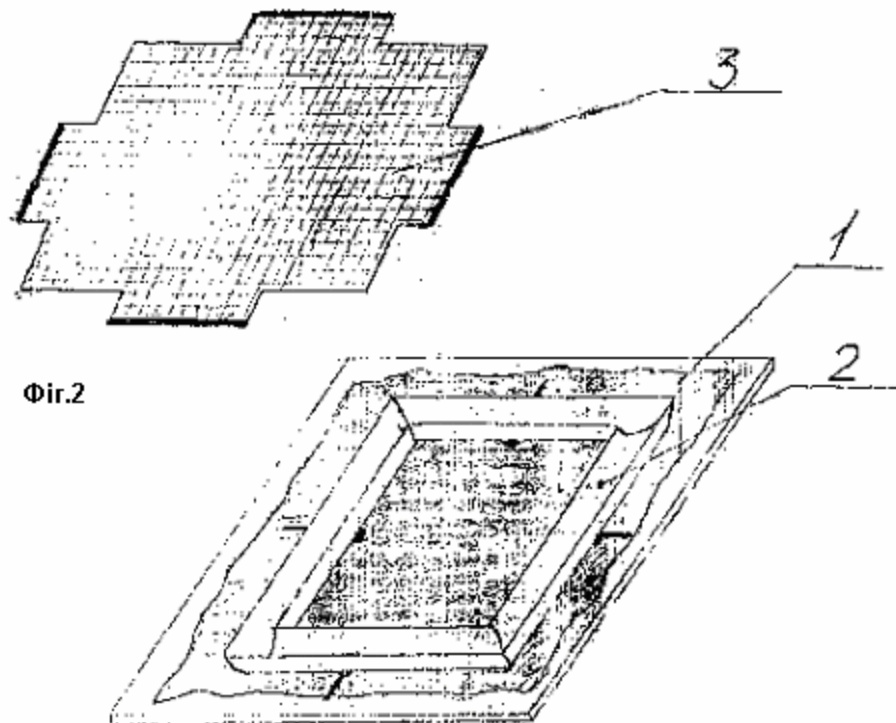
Даємо підкормку і запланковуємо вулик. Бджола, підкормлена сиропом, проникає через "шкатулку" на вихід над подрібненим хроном, різкий запах якого "знімає" кліща з бджоли і кліщ падає через сітку на тканину, зволожену літнім дизельним палим. Частина бджіл буде намагатися викинути вміст жолобка через сітку, що сприяє більшому опаданню кліща з бджоли.

Через деякий час запах хрону чи іншого наповнювача вивітрюється, кліщ вилазить по боковій стінці пристрою і прямує у гніздо. Вранці, на сході сонця, витягуємо пристрій (коли не літає бджола), запах дизельного пального вивітрюється з вулика, а на кліщі залишається. Бджола відчуває сторонній запах на кліщі і виносить його разом із запахом як сміття.

Рационально застосувати пристрій зразу ж після нальоту бджіл на матку.

Φir.1

Φir.2

Φir.3